31996L0026

L 124/1 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA 1996.5.23.

A TANÁCS 96/26/EK IRÁNYELVE

(1996. április 29.)

a belföldi és nemzetközi közlekedés terén a közúti árufuvarozói és személyszállítói szakma gyakorlásának engedélyezéséről, valamint e személyek szabad letelepedéshez való joga gyakorlásának előmozdítása érdekében az oklevelek, bizonyítványok és képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 75. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára [1],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság javaslatára [2],

a Szerződés 189c. cikkében említett eljárásnak megfelelően [3],

mivel a belföldi és nemzetközi közlekedés terén a közúti árufuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezéséről szóló 1974. november 12-i 74/561/EGK tanácsi irányelv [4], a belföldi és nemzetközi közlekedés terén a közúti személyszállítói szakmába történő bejutásról szóló 1974. november 12-i 74/562/EGK tanácsi irányelv [5] és az árufuvarozói és közúti személyszállítói oklevelek, bizonyítványok és képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerését célzó, illetve az e fuvarozók szabad letelepedéshez való joga hatékony gyakorlására irányuló intézkedéseket tartalmazó 1977. december 12-i 77/796/EGK tanácsi irányelv [6] több alkalommal lényegesen módosult; mivel ésszerűségi és érthetőségi megfontolásokból a fenti irányelveket egyetlen szövegbe kell egységesíteni;

mivel a fuvarozási piac megszervezése a Szerződésben meghatározott közös fuvarozási politika megvalósításának egyik lényeges tényezője;

mivel a közúti árufuvarozói vagy közúti személyszállítói (a továbbiakban: „közúti fuvarozói") szakma gyakorlása feltételeinek összehangolására irányuló intézkedések elfogadása valószínűleg kedvezően hat ezen közúti fuvarozók szabad letelepedéshez való jogának gyakorlására;

mivel a belföldi és nemzetközi közlekedés terén a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó általános szabályok kialakítására van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a fuvarozók magasabb képzettséggel rendelkezzenek, hozzájárulva ezzel a piac racionalizálásához, a felhasználók, a fuvarozók és a gazdaság egészének nyújtott szolgáltatás minőségének javításához, valamint a nagyobb közúti biztonság érdekében;

mivel ezért a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó szabályoknak ki kell terjedniük a fuvarozók jó üzleti hírnevére, pénzügyi helyzetére és szakmai alkalmasságára;

mivel azonban ezen általános szabályok közé nem szükséges bevonni a fuvarozás bizonyos, korlátozott gazdasági jelentőséggel bíró fajtáit;

mivel 1993. január 1-je óta a határokon átnyúló közúti fuvarozás piacára történő bejutást a minőségi szempontok alapján kiállított közösségi engedélyek rendszere szabályozza;

---

(1) HL C 286., 1990.11.14., 4. o. és az 1993. december 16-án megküldött módosítás

(2) HL C 339., 1991.12.31., 5. o. és HL C 295., 1994.10.22., 30. o.

(3) Az Európai Parlament 1991. december 13-i véleménye (HL C 13., 1992.1.20., 443. o.) és 1994. április 20-i véleménye (HL C 128., 1994.5.9., 136. o.), a Tanács 1995. december 8-i közös álláspontja (HL C 356., 1995.12.30.) és az Európai Parlament 1996. március 28-i határozata (eddig még nem jelent meg a Hivatalos Lapban)

(4) HL L 308., 1974.11.19., 18. o., az irányelv az utolsó, 3572/90/EGK rendelettel (HL L 353., 1990.12.17., 12. o.) történt módosítását követően.

(5) HL L 308., 1974.11.19., 23. o., az irányelv az utolsó, 3572/90/EGK rendelettel (HL L 353., 1990.12.17., 12. o.) történt módosítását követően.

(6) HL L 334., 1977.12.24., 37. o., az irányelv az utolsó, a 89/438/EGK irányelvvel (HL L 212., 1989.7.22., 101. o.) és annak helyesbítésével (HL L 298., 1989.10.17., 31. o.) történt módosítását követően.

mivel a jó üzleti hírnévre vonatkozó követelmény szempontjából a piac hatékony átszervezése érdekében a közúti fuvarozói szakma folytatásának engedélyezését egységesen olyan feltételekhez kötik, hogy a kérelmező ne legyen elítélve súlyos bűncselekményért, beleértve a gazdasági jellegű bűncselekményeket, ne legyen alkalmatlannak nyilvánítva a szakma folytatására, valamint feleljen meg a közúti fuvarozói szakmára vonatkozó előírásoknak;

mivel a megfelelő pénzügyi helyzetre vonatkozó követelmény szempontjából, különösen annak biztosítására, hogy a különböző tagállamokban azonos elbánásban részesüljenek a vállalkozások, bizonyos szempontokat kell meghatározni, amelyeknek a közúti fuvarozók meg kell feleljenek;

mivel a jó üzleti hírnévre és a megfelelő pénzügyi helyzetre vonatkozó követelmény szempontjából célszerű volna a közúti fuvarozó származási országa hatáskörrel rendelkező hatósága, illetve az érkezési országa hatáskörrel rendelkező hatósága által kiállított okiratokat megfelelő bizonyítékként elismerni a szóban forgó tevékenység fogadó tagállamban való folytatásának engedélyezéséhez;

mivel a szakmai alkalmasságra vonatkozó követelmény szempontjából célszerű előírni azt, hogy a közúti fuvarozójelölt írásbeli vizsgán mutassa meg szakmai alkalmasságát, de a tagállamok kivételt tehetnek azokkal a kérelmezőkkel, akik igazolni tudják megfelelő gyakorlati tapasztalat meglétét;

mivel a szakmai alkalmasságra vonatkozó követelmény szempontjából a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezéséről szóló közösségi rendelkezések alapján kiállított engedélyeket a fogadó tagállamnak megfelelő bizonyítékként kell elfogadnia;

mivel rendelkezéseket kell elfogadni a tagállamok közötti kölcsönös segítségnyújtás rendszeréről ezen irányelv alkalmazása terén;

mivel ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak a II. melléklet B. részében szereplő irányelvek végrehajtására vagy alkalmazására vonatkozó kötelezettségeit,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

A közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezése

1. cikk

(1) A közúti fuvarozói és közúti személyszállítói szakma gyakorlásának engedélyezésére a tagállamok által az ezen irányelvben szereplő egységes szabályokkal összhangban elfogadott rendelkezések vonatkoznak.

(2) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

– „a közúti árufuvarozói szakma” bármely vállalkozás által díjazás ellenében gépjárművel vagy járműszerelvénnyel végzett árufuvarozási tevékenység,

– „a közúti személyszállítói szakma” bármely vállalkozás által – a vezetőt is beleértve – kilenc főt meghaladó befogadóképességűnek gyártott és felszerelt, és erre a célra szolgáló gépjárművekkel végzett közcélú vagy meghatározott utascsoportokra kiterjedő, a szállított személyek vagy a szállítás szervezője által megfizetett személyszállítási szolgáltatás,

– „a vállalkozás” bármely természetes személy, nyereségérdekelt vagy non-profit jogi személy, bármely nyereségérdekelt, illetve non-profit szövetség vagy személyek jogi személyiség nélküli csoportja, valamint bármely saját jogi személyiséggel rendelkező vagy egy jogi személyiséggel rendelkező hatóságtól függő hivatalos testület.

2. cikk

(1) Ezen irányelv nem vonatkozik azokra a vállalkozásokra, amelyek a közúti árufuvarozást 3,5 tonnát meg nem haladó megengedett hasznos terhelésű, vagy 6 tonnát meg nem haladó összsúlyú járművekkel végzik. A tagállamok azonban csökkenthetik a fenti határértékeket a fuvarozási kategóriák mindegyike vagy némelyike tekintetében.

(2) A tagállamok a Bizottsággal történt konzultációt követően mentesíthetik ezen irányelv összes vagy néhány rendelkezésének hatálya alól azokat a kizárólag a belföldi fuvarozással foglalkozó közúti fuvarozási vállalkozásaikat, amelyek csak csekély hatással vannak a fuvarozási piacra az alábbi tényezők miatt:

– a fuvarozott termékek jellege miatt, vagy

– a fuvarozás kis távolsága miatt.

Előre nem látható körülmények fennállása esetén a tagállamok időszakos mentességet biztosíthatnak a Bizottsággal folytatott konzultáció befejezéséig.

(3) A tagállamok a Bizottsággal történt konzultációt követően mentesíthetik ezen irányelv összes vagy néhány rendelkezése alól azokat a kizárólag bizonyos nem kereskedelmi célú közúti személyszállítási szolgáltatásokkal foglalkozó vagy a

személyszállításon kívül egyéb főfoglalkozással rendelkező vállalkozásokat, amennyiben az azok által folytatott fuvarozási tevékenység csak csekély hatással van a fuvarozási piacra.

3. cikk

(1) Azok a vállalkozások, amelyek közúti személyszállítói szakmát kívánnak folytatni:

a) jó üzleti hírnévvel rendelkeznek;

b) megfelelő pénzügyi helyzettel rendelkeznek;

c) megfelelnek a szakmai alkalmassággal kapcsolatos követelményeknek.

Amennyiben a jelentkező egy természetes személy, és nem felel meg a c) pont szerinti előírásnak, a hatáskörrel rendelkező hatóságok ettől függetlenül engedélyezhetik számára a közúti fuvarozói szakma folytatását, amennyiben a hatóságok számára megjelöl egy olyan személyt, aki teljesíti az a) és c) pont szerinti feltételeket, és aki folyamatosan és hatékonyan irányítja a vállalkozás fuvarozási tevékenységét.

Amennyiben a jelentkező nem természetes személy:

– azoknak a személyeknek, akik folyamatosan és hatékonyan irányítják a vállalkozás fuvarozási tevékenységét, meg kell felelniük az a) pont szerinti követelménynek. A tagállamok megkövetelhetik, hogy a vállalkozás többi tagja is feleljen meg ennek a követelménynek,

– a c) pont szerinti követelményt az első francia bekezdésben említett személynek vagy személyeknek kell teljesíteniük.

(2) A tagállamok meghatározzák azokat a feltételeket, amelyeket a területükön bejegyzett vállalkozásoknak a jó üzleti hírnévre vonatkozó követelménynek való megfeleléshez teljesíteniük kell.

A tagállamok biztosítják, hogy a fenti követelmény ne minősüljön teljesítettnek abban az esetben, ha azt a személyt, akinek meg kell felelnie az (1) bekezdés szerinti feltételnek:

a) jogerősen elítélték súlyos bűncselekmény elkövetése miatt, beleértve a gazdasági jellegű vétségeket is, bűnösnek lett nyilvánítva;

b) jogerősen elmarasztalták, mert valamely hatályban lévő szabály alapján nem alkalmas a közúti fuvarozói szakma folytatására;

c) jogerősen elmarasztalták az alábbiakra vonatkozó hatályban lévő szabályok súlyos és ismételt megszegése miatt:

– a szakma fizetési és foglalkoztatási feltételei, vagy

– a közúti árufuvarozásra vagy közúti személyszállításra, különösen a gépjárművezetők vezetési és pihenési idejére, a haszongépjárművek súlyára és méretére, a közúti biztonságra és járműbiztonságra vonatkozó szabályok.

Az a), b) és c) pont szerinti esetekben a jó üzleti hírnévre vonatkozó követelmény addig nem teljesül, ameddig a fennálló nemzeti vonatkozású rendelkezések alapján valamilyen rehabilitációs vagy azzal egyenértékű hatású intézkedés nem történik.

(3) a) A megfelelő pénzügyi helyzet a vállalkozás megfelelő alapításához és megfelelő irányításához elégséges források meglétét jelenti.

b) A pénzügyi helyzet értékelése céljából a hatáskörrel rendelkező hatóság az alábbiakat veszi figyelembe: amennyiben rendelkezésre áll, a vállalkozás éves beszámolói; a rendelkezésre álló fedezet, beleértve a bankbetétet, folyószámlahitelt és kölcsönlehetőségeket; a tárgyi eszközöket, beleértve a vállalkozás számára fedezet biztosítására rendelkezésre álló vagyontárgyak; költségek, beleértve a beszerzési költségek, vagy a járművek, helyiségek, üzemek és berendezések első részletfizetése, illetve a működő tőke.

c) A vállalkozásnak legalább az alábbi tőkével és tartalékkal kell rendelkeznie:

– használatban lévő járművenként 3 000 ECU, vagy

– a vállalkozás által a közúti árufuvarozásra használt jármű megengedett maximális összsúlyának tonnáiként 150 ECU, vagy

– a vállalkozás által a közúti személyszállításra használt jármű üléseiként 150 ECU,

a fentiek közül az alacsonyabb összegű.

A tagállamok eltérhetnek az első albekezdéstől azoknak a közúti fuvarozási vállalkozásoknak az esetében, amelyek kizárólag belföldi piacon végzik tevékenységüket.

d) Az a), b) és c) pontok tekintetében a hatáskörrel rendelkező hatóság elfogadhatja a pénzügyi helyzet bizonyítékaként egy bank vagy egyéb megfelelő minősítéssel rendelkező szervezet által kiadott tanúsítványt vagy biztosítékot. Ezek az tanúsítványok vagy biztosítékok bankgarancia formájában vagy bármely más ehhez hasonló módon adhatók ki.

e) A b), c) és a d) pontok csak azokra a vállalkozásokra vonatkoznak, amelyek számára valamely tagállamban 1990. január 1-jétől kezdődően a nemzeti jogszabályok alapján engedélyezték a közúti fuvarozói szakma folytatását.

(4) A szakmai alkalmasságra vonatkozó feltétel a megszerzett ismereteknek egy írásbeli vizsga keretében történő bizonyítását jelenti, amely történhet egy feleletválasztós vizsga keretében az I. melléklet szerinti tárgyakban, amelyet minden tagállamban az erre kijelölt hatóság vagy szervezet szervez.

A tagállamok mentesíthetik a vizsga alól azt a kérelmező közúti fuvarozót, aki igazolni tudja legalább ötéves vezetési szintű közúti fuvarozási vállalkozási gyakorlat meglétét.

A tagállamok mentesíthetik az olyan, általuk meghatározott egyes felsőfokú oklevelek vagy műszaki oklevelek birtokosait az oklevélben szereplő tárgyakból tartandó vizsgán való részvétel alól, amely oklevelek tanúsítják az I. melléklet szerinti témakörökben megszerzett megbízható tudást.

A szakmai alkalmasság bizonyítására az első albekezdés szerinti hatóság vagy testület által kiadott igazolást kell használni.

4. cikk

A tagállamok megállapítják azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén egy közúti fuvarozási vállalkozás a 3. cikk (1) bekezdése rendelkezéseitől függetlenül ideiglenesen működhet legfeljebb egyéves időtartamon keresztül – amely megfelelően indokolt esetekben legfeljebb hat hónapos időtartammal meghosszabbítható – a közúti fuvarozói szakmát folytató természetes személy vagy a 3. cikk (1) bekezdés a) és c) pontjaiban szereplő követelményeknek eleget tevő természetes személy halála, fizikai vagy jogi cselekvésképtelensége esetén.

A tagállamban a hatáskörrel rendelkező hatóságok bizonyos különleges és kivételes esetekben véglegesen engedélyezhetik valamely személy számára, hogy a fuvarozási vállalkozás működtetéséhez ne teljesítse a 3. cikk (1) bekezdés c) pontja szerinti, a szakmai alkalmasságra vonatkozó követelményt, amennyiben a kérdéses személy legalább három éves gyakorlattal rendelkezik a vállalkozás napi irányításában.

5. cikk

(1) Azok a vállalkozások, amelyek bizonyítják, hogy:

– Belgiumban, Dániában, Németországban, Franciaországban, Írországban, Olaszországban, Luxemburgban, Hollandiában és az Egyesült Királyságban 1987. január 1-jét megelőzően,

– Görögországban 1984. január 1-jét megelőzően,

– Spanyolországban és Portugáliában 1986. január 1-jét megelőzően,

– a korábbi Német Demokratikus Köztársaság területén 1989. október 3-át megelőzően,

a tagállam nemzeti jogszabályai alapján rendelkeztek a közúti árufuvarozói vagy közúti személyszállítói szakma folytatására vonatkozó engedéllyel, a belföldi és/vagy nemzetközi közúti fuvarozói tevékenység terén mentesülnek a 3. cikk előírásai teljesítésének bizonyítási kötelezettsége alól.

(2) Azokat a természetes személyeket azonban, akik:

– Belgiumban, Dániában, Németországban, Franciaországban, Írországban, Olaszországban, Luxemburgban, Hollandiában és az Egyesült Királyságban 1974. december 31-ét követően és 1978. január 1-jét megelőzően,

– Görögországban 1980. december 31-ét követően és 1984. január 1-jét megelőzően,

– Spanyolországban és Portugáliában 1982. december 31-ét követően és 1986. január 1-jét megelőzően,

– a korábbi Német Demokratikus Köztársaság területén 1989. október 2-át követően és 1992. január 1-jét megelőzően,

rendelkeztek

– engedéllyel a közúti árufuvarozói vagy a közúti személyszállítói szakma folytatására nemzeti joguk alapján anélkül, hogy szakmai alkalmasságukat megfelelően bizonyítaniuk kellett volna,

– kinevezéssel a vállalkozás fuvarozási tevékenységének hatékony és folyamatos irányítására,

a 3. cikk (4) bekezdésében említett szakmai alkalmasságra vonatkozó feltételnek eleget kellett tenniük:

– Belgiumban, Dániában, Németországban, Franciaországban, Írországban, Olaszországban, Luxemburgban, Hollandiában és az Egyesült Királyságban 1980. január 1-jét megelőzően,

– Görögországban 1986. január 1-jét megelőzően,

– Spanyolországban és Portugáliában 1988. január 1-jét megelőzően,

– a korábbi Német Demokratikus Köztársaság területén 1992. július 1-jét megelőzően.

Ugyanez a követelmény vonatkozik a 3. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett esetre.

6. cikk

(1) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai által az ezen irányelv alapján elfogadott intézkedéseknek megfelelően hozott olyan határozatok, amelyek egy közúti fuvarozói szakma

gyakorlásása iránti kérelem elutasítását mondják ki, tartalmazzák a határozat alapjául szolgáló indokokat.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az hatáskörrel rendelkező hatóságok visszavonják a közúti fuvarozói szakma gyakorlására szóló engedélyt, amennyiben megállapítják, hogy a 3. cikk (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjának feltételei már nem állnak fenn. Ebben az esetben azonban megfelelő időt biztosítanak egy helyettes kinevezésére.

(3) Az (1) és (2) bekezdésekben említett határozatok tekintetében a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó vállalkozások megfelelő eszközökkel védhessék érdekeiket.

7. cikk

(1) Amennyiben egy nem honos közúti fuvarozó súlyosan vagy kisebb mértékben ismétlődően megsérti a közúti árufuvarozásra vagy a közúti személyszállításra vonatkozó szabályokat, és ez a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó engedélyének visszavonásához vezethet, akkor a tagállam a birtokában lévő minden, a szabálysértéssel és az általa alkalmazott szankciókkal kapcsolatos tájékoztatást megad az érintett közúti fuvarozó cégének bejegyzése szerinti tagállam részére.

(2) Amennyiben egy tagállam visszavonja a nemzetközi közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó engedélyt, arról tájékoztatja a Bizottságot, amely értesíti az érintett tagállamokat.

(3) A tagállamok kölcsönösen segítik egymást ezen irányelv alkalmazásában.

II. CÍM

Az oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerése

8. cikk

(1) A tagállamok az ebben az irányelvben szereplő tevékenységek tekintetében megteszik az ezen irányelvben meghatározott, a letelepedési szabadság korlátozásának megszüntetésére vonatkozó általános program ([1]) I. címe szerinti természetes személyek és vállalkozások területükön történő letelepedésére vonatkozó intézkedéseket.

(2) A (3) és a (4) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül a fogadó tagállam a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának céljából elégséges bizonyítékként fogadja el a tekintetben, hogy megbízható, és nem folyik ellene csődeljárás a fuvarozó származási országának vagy a beérkezését megelőző tartózkodása szerinti országnak a hatáskörrel rendelkező igazságügyi vagy közigazgatási hatósága által kiadott hatósági erkölcsi bizonyítványt, illetve ennek hiányában egy azzal egyenértékű okiratot, amelyből kiderül, hogy a fenti követelmények teljesültek.

(3) Amennyiben a fogadó tagállam a jó üzleti hírnév tekintetében olyan követelményeket támaszt a saját állampolgáraival szemben, amelyek teljesülése nem deríthető ki a (2) bekezdés szerinti okiratokból, akkor ez a tagállam a többi tagállam állampolgárai tekintetében a külföldi állampolgár származási országának vagy a beérkezését megelőző tartózkodása szerinti országának hatáskörrel rendelkező igazságügyi vagy közigazgatási hatósága által kiadott, a kérdéses követelmények teljesülését tanúsító okiratokat fogadja el elégséges bizonyítékként. Ezek a bizonyítványok a fogadó ország által lényegesnek tekintett adatokra vonatkoznak.

(4) Amennyiben a származási ország vagy a beérkezést megelőző tartózkodás szerinti ország nem adja ki a (2) és a (3) bekezdés alapján szükséges okiratot, akkor az kiváltható az érintett személy által a származási ország vagy a beérkezését megelőző tartózkodása szerinti ország hatáskörrel rendelkező igazságügyi vagy közigazgatási hatósága vagy közjegyző előtt eskü alatt tett vagy ünnepélyes nyilatkozattal; a fenti hatóság vagy közjegyző bizonyítványt állít ki az eskü alatt tett vagy ünnepélyes nyilatkozat valódiságáról. Az arra vonatkozó nyilatkozat, hogy nincs ellene folyamatban csődeljárás ugyanannak az országnak a hatáskörrel rendelkező szakmai testülete előtt tehető meg.

(5) A (2) és (3) bekezdéssel összhangban kiadott okiratokat nem fogadják el, amennyiben a kiadásuk időpontjától számított három hónapnál később mutatják be azokat. Ez a feltétel a (4) bekezdéssel összhangban tett nyilatkozatokra is vonatkozik.

9. cikk

(1) Amennyiben valamely fogadó tagállamban a pénzügyi helyzet bizonyításához igazolásra van szükség, akkor az a tagállam a külföldi állampolgár származási országa vagy a beérkezését megelőző tartózkodása szerinti ország bankjai vagy az említett ország által kijelölt egyéb pénzügyi szervezet által kiadott igazolást a saját területén kiadott igazolásokkal egyenértékűnek fogadja el.

(2) Amennyiben egy tagállam a saját állampolgárai számára bizonyos követelményeket ír elő a pénzügyi helyzet tekintetében, és amennyiben ezen követelmények teljesítéséről nem nyerhető bizonyíték az (1) bekezdés szerinti okiratból, akkor a tagállam a többi tagállam állampolgárai tekintetében elégséges bizonyítékként fogadja el a külföldi állampolgár származási országa vagy a beérkezését megelőző tartózkodása szerinti ország hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatósága által kiadott, a kérdéses követelmények teljesüléséről szóló igazolást. Ez az igazolás a fogadó ország által lényegesnek tekintett adatokra vonatkozik.

([1]) HL 2., 1962.1.15., 36/62. o.

10. cikk

(1) A tagállamok 1990. január 1-jét követően a szakmai alkalmasság elégséges bizonyítékaként elfogadják a többi tagállam által kiadott, a 3. cikk (4) bekezdése negyedik albekezdésének megfelelő tanúsítványokat.

(2) Azon vállalkozások tekintetében, amelyek részére Görögországban 1981. január 1-jét megelőzően, vagy a többi tagállamban 1975. január 1-jét megelőzően a nemzeti szabályok alapján engedélyezték a közúti árufuvarozói szakma, illetve a közúti személyszállító szakma folytatását a belföldi és/vagy nemzetközi közúti forgalomban, és amennyiben az érintett vállalkozások vállalatnak vagy cégnek tekinthetők a Szerződés 58. cikke értelmében, a tagállamok a szakmai alkalmasság elégséges bizonyítékaként fogadják el azt a tanúsítványt, amely azt bizonyítja, hogy a kérdéses tevékenységet valamely tagállamban már három éve ténylegesen folytatják. Ezt a tevékenységet nem fejezhették be a bizonyítvány beadását megelőző öt évnél korábban.

Jogi személy esetén a tevékenység tényleges folytatását igazoló tanúsítványt azoknak a természetes személyeknek az egyikére vonatkozóan adják ki, akik ténylegesen intézik a vállalkozás fuvarozási tevékenységét.

(3) A közúti fuvarozók részére 1990. január 1-jét megelőzően szakmai alkalmasságuk igazolására az addig hatályban lévő jogszabályoknak megfelelően kiadott tanúsítványok egyenértékűek az ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelően kiadott tanúsítványokkal.

III. CÍM

Záró rendelkezések

11. cikk

A tagállamok kijelölik a 8. cikk (2) bekezdésében és a 9. cikkben említett okiratok és a 10. cikk (2) bekezdésében említett tanúsítványok kiadására felhatalmazott hatóságokat és testületeket. Erről haladéktalanul tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot.

12. cikk

A 8-11. cikk a tagállamoknak azokra az állampolgáraira is vonatkozik, akik a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet [1] alapján a közúti árufuvarozói vagy közúti személyszállítói szakmát alkalmazotti minőségben folytatják.

13. cikk

(1) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek a Bizottsággal történt konzultációt követően legkésőbb a II. melléklet B. részében megszabott időpontokon belül megfeleljenek.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal hazai joguknak azokat az előírásait, amelyeket az irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

14. cikk

A II. melléklet A. részében felsorolt irányelvek a tagállamoknak a II. melléklet B. részében felsorolt végrehajtási vagy alkalmazási határidőkre vonatkozó kötelezettségei fenntartásával hatályukat vesztik.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre történő utalások erre az irányelvre történő utalásként értendők, és a III. melléklet szerinti megfeleltetési táblázattal összhangban értelmezendők.

15. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1996. április 29-én.

a Tanács részéről

az elnök

W. LUCHETTI

[1] HL L 257., 1968.10.19., 2. o., a rendelet az utolsó, 2434/92/EGK rendelettel (HL L 245., 1992.8.26., 1. o.) történt módosítását követően.

I. MELLÉKLET

A 3. CIKK (4) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT TÁRGYAK FELSOROLÁSA

A szakmai alkalmasság hivatalos elismerésénél figyelembe vett ismereteknek legalább az alábbi tárgyakra ki kell terjedniük. Az egyes tárgyakat a tagállamoknak részletesen le kell írniuk, és a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak előzőleg ki kellett dolgozniuk vagy jóvá kellett azokat hagyniuk. A tárgyaknak olyanoknak kell lenniük, hogy megfeleljenek az iskolaköteles kor végére általában elért oktatási szintnek.

A. A KIZÁRÓLAG BELFÖLDI FUVAROZÁSSAL FOGLALKOZÓ KÖZÚTI FUVAROZÓK SZÁMÁRA ELŐÍRT TÁRGYAK

Jog

A polgári-, kereskedelmi, társadalmi- és pénzügyi jogszabályok elemei a szakma folytatásához szükséges mértékben, különös tekintettel az alábbiakra:

– általános szerződések,

– fuvarozási szerződések, különös tekintettel a közúti fuvarozó felelősségére (jelleg és korlátok),

– gazdasági társaságok,

– üzleti könyvvitel,

– a munkavégzésre és a társadalombiztosításra vonatkozó szabályok,

– adózási rendszerek.

1. **Közúti árufuvarozó**

a) *A vállalkozás üzleti és pénzügyi vezetése*

– fizetési módozatok és pénzügyi műveletek,

– költségelszámolás,

– árképzési és fuvarozási kifejezések,

– üzleti számlák,

– biztosítás,

– számlázás,

– szállítmányozók,

– irányítási technikák,

– marketing.

b) *Piacra jutás*

– a szakma elkezdésére és folytatására vonatkozó rendelkezések,

– fuvarozási okmányok.

c) *Műszaki előírások és működési szempontok*

– a járművek súlya és méretei,

– járműkiválasztás,

– típusjóváhagyás és nyilvántartásba vétel,

– jármű-karbantartási előírások,

– járművek berakodása és kirakodása,

– veszélyes áruk fuvarozása,

– élelmiszerek fuvarozása,

– a vonatkozó környezetvédelmi fogalmak, tekintettel a gépjárművek használatára és karbantartására.

d) *Közúti biztonság*

– a közlekedésre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések,

– közúti biztonság,

– baleset-megelőzés és eljárás baleset esetén.

2. **Közúti személyszállító**

a) *A vállalkozás üzleti és pénzügyi vezetése*

– fizetési és finanszírozási módok,

– költségelszámolás,

– viteldíj- és árrendszer, valamint fuvarozási feltételek,

– üzleti számlák,

– biztosítás,

– számlázás,

– utazási irodák,

– irányítási technikák,

– marketing.

b) *A közúti utasszállítói szolgáltatások szabályozása*

– személyszállítási szolgáltatások és személyszállítási tervek bevezetése,

– a személyszállítás folytatásának feltételei,

– a szakma elkezdésére és folytatására vonatkozó rendelkezések,

– személyszállítási dokumentumok.

c) *Műszaki előírások és működési szempontok*

– járműkiválasztás,

– típusjóváhagyás és nyilvántartásba vétel,

– jármű-karbantartási előírások,

– a vonatkozó környezetvédelmi fogalmak, tekintettel a gépjárművek használatára és karbantartására.

d) *Közúti biztonság*

– a közlekedésre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések,

– közúti biztonság,

– útvonalak földrajzi ismerete,

– baleset-megelőzés és eljárás baleset esetén.

B. A NEMZETKÖZI FUVAROZÁSSAL FOGLALKOZÓ KÖZÚTI FUVAROZÓK SZÁMÁRA ELŐÍRT TÁRGYAK

Jog

– az A. pont szerinti tárgyak szükség szerint,

– a nemzeti jogszabályokból, közösségi előírásokból, nemzetközi egyezményekből és megállapodásokból származó áruk vagy utasok tagállamok közötti vagy a Közösség és más országok közúti fuvarozására vonatkozó rendelkezések szükség szerint,

– vámgyakorlatok és a fuvarozás ellenőrzésével kapcsolatos egyéb alaki követelmények,

– a tagállamok főbb közlekedési rendelkezései.

II. MELLÉKLET

A. RÉSZ

HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT IRÁNYELVEK

(a 14. cikkben említettek)

– 74/561/EGK irányelv

– 74/562/EGK irányelv

– 77/796/EGK irányelv

és azok egymás után következő módosításai:

– 80/1178/EGK irányelv

– 80/1179/EGK irányelv

– 80/1180/EGK irányelv

– 85/578/EGK irányelv

– 85/579/EGK irányelv

– 89/438/EGK irányelv

– 3572/90/EGK rendelet: csak az 1. és 2. cikk

B. RÉSZ

irányelv	*bevezetésének vagy alkalmazásának határideje*
74/561/EGK (HL L 308., 1974.11.19., 18. o.).	1977. január 1 1978. január 1.
80/1178/EGK (HL L 350., 1980.12.23., 41. o.)	1981. január 1.
85/578/EGK (HL L 372., 1985.12.31., 34. o.)	1986. január 1.
89/438/EGK (HL L 212., 1989.7.22., 101. o.)	1990. január 1.
74/562/EGK (HL L 308., 1974.11.19., 23. o.)	1977. január 1. 1978. január 1.
80/1179/EGK (HL L 350., 1980.12.23., 42. o.)	1981. január 1.
85/579/EGK (HL L 372., 1985.12.31., 35. o.)	1986. január 1.
89/438/EGK (HL L 212., 1989.7.22., 101. o.)	1990. január 1.
77/796/EGK (HL L 334., 1977.12.24., 37. o.)	1979. január 1.
80/1180/EGK (HL L 350., 1980.12.23., 43. o.)	1981. január 1.
89/438/EGK (HL L 212., 1989.7.22., 101. o.)	1990. január 1.

III. MELLÉKLET

KORRELÁCIÓS TÁBLÁZAT

74/561/EGK irányelv	74/562/EGK irányelv	89/438/EGK irányelv	77/796/EGK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk (1) bekezdés	1. cikk (1) bekezdése			1. cikk (1) bekezdése
1. cikk (2) bekezdés első francia bekezdése	–			1. cikk (2) bekezdés első francia bekezdése
–	1. cikk (2) bekezdés első francia bekezdése			1. cikk (2) bekezdés második francia bekezdése
1. cikk (2) bekezdés második francia bekezdése	1. cikk (2) bekezdés második francia bekezdése			1. cikk (2) harmadik második francia bekezdése
2. cikk (1) és (2) bekezdése	–			2. cikk (1) és (2) bekezdése
–	1. cikk (3) bekezdése			2. cikk (3) bekezdése
3. cikk	2. cikk			3. cikk
4. cikk	3. cikk			4. cikk
5. cikk	4. cikk			5. cikk
6. cikk	5. cikk			6. cikk
6a. cikk	5a. cikk			7. cikk
7. cikk	6. cikk			–
			1. cikk (1) bekezdése	8. cikk (1) bekezdése
			3. cikk	8. cikk (2) bekezdése
			4. cikk	9. cikk
			5. cikk (1) bekezdése	10. cikk (1) bekezdése
			5. cikk (2) bekezdése	10. cikk (2) bekezdése
–	–	4. cikk		10. cikk (3) bekezdése
			6. cikk	11. cikk
			1. cikk (2) bekezdése	12. cikk
–	–	5. cikk		13. cikk
–	–			14. cikk
8. cikk	7. cikk			15. cikk
melléklet A. 1. pontja	melléklet A. 1. pontja			I. melléklet A. pontja (jogszabály)
melléklet A. 2., 3., 4., 5. pontja	–			I. melléklet A. 1. (a), (b), (c), (d) pontja
–	melléklet A. 2., 3., 4., 5. pontja			I. melléklet A. 2. (a), (b), (c), (d) pontja
melléklet B. pontja	melléklet B. pontja			I. melléklet B. pontja
–	–	–	–	II. melléklet A. pontja
–	–	–	–	II. melléklet B. pontja
–	–	–	–	III. melléklet